

Súd: Krajský súd Žilina
Spisová značka: 6Co/128/2019
Identifikačné číslo súdneho spisu: 5816204462
Dátum vydania rozhodnutia: 31. 07. 2019
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Jana Urbanová
ECLI: ECLI:SK:KSZA:2019:5816204462.1

Uznesenie

Krajský súd v Žiline, ako súd odvolací, v senáte zloženom z predsedníčky JUDr. Jany Urbanovej a členov JUDr. Yvetty Dzugasovej a Mgr. Anny Mihálikovej, v právnej veci žalobcu: Ing. E. J., nar. XX.XX.XXXX, bytom XXX XX S. XX, zastúpeného JUDr. Margitou Medveczkou, advokátkou, so sídlom C. B. XX, XXX XX T., proti žalovaným: 1/ L. P., rod. J., nar. XX.XX.XXXX, bytom XXX XX S. XX, 2/ R. T., nar. XX.XX.XXXX, bytom XXX XX S. XX, žalovaní obidvaja zastúpení spoločnosťou KUBINEC & PARTNERS advokátska kancelária, s.r.o., so sídlom Trojičné námestie 122, 027 44 Tvrdošín, IČO: 36 851 574, o obnovu konania podľa § 397 písm. a), b) CSP, o odvolaní žalobcu proti uzneseniu Okresného súdu Námestovo č.k. 1C/174/2016-239 zo dňa 18. júla 2018, takto

rozhodol:

Uznesenie Okresného súdu Námestovo č.k. 1C/174/2016-239 zo dňa 18. júla 2018
p o t v r d z u j e .

Žalovaní v rade 1/ a 2/ m a j ú voči žalobcovi nárok na náhradu trov odvolacieho konania v rozsahu 100 %.

o d ô v o d n e n i e :

1. Napadnutým uznesením okresný súd podľa § 397 písm. a), b) a § 413 ods. 1 písm. e) CSP odmietol žalobu na obnovu konania Okresného súdu Námestovo sp. zn. 7C/94/2013 výrok I.). O trovách konania rozhodol tak, že žalovaným v rade 1/ a 2/ priznal nárok na ich náhradu voči žalobcovi v rozsahu 100%, s tým, že o výške tejto náhrady bude rozhodnuté súdom prvej inštancie samostatným uznesením (výrok II.).

2. V odôvodnení svojho rozhodnutia uviedol, že dospel k záveru o nedôvodnosti žaloby žalobcu na obnovu konania. Žalobca dôvody svojej žalobe opieral o tri tvrdenia. Tvrdil, že geometrický plán a znalecký posudok obsahujú chyby, a to s poukazom odpoveď Komory geodetov a kartografov zo dňa 02.06.2016, spolu s odpoveďou inšpekcie Úradu geodézie , kartografie katastra SR zo dňa 27.07.2016, ktoré mali slúžiť ako dôkaz, ktorý žalobca nemohol vykonať v pôvodnom konaní. Ako druhé tvrdenie uviedol nedostatok naliehavého právneho záujmu žalobcov v pôvodnom konaní na určovacej žalobe a nedostatok ich aktívnej vecnej legitímácie v predmetnom spore. Okrem toho, žalobca tvrdil, že jeho dôkazy, argumenty a námietky neboli v pôvodnom konaní posudzované súdom podľa ich obsahu.

3. Súd prvej inštancie zistil, že žalobca (v pôvodnom konaní ako žalovaný) už v pôvodnom konaní namietal správnosť znaleckého posudku. Zákonná sudkyňa, ktorá prejedávala pôvodnú vec nepovažovala tieto námietky za dôvodné, pretože žalobca len konštatoval jeho nesprávnosť a neobjektívnosť argumentujúc tým, že uviedol, že znalec si celý posudok zjednodušil, keď ho urobil na 13 riadkov s jednostranným nákresom Súd v meritórnem rozhodnutí konštatoval, že znalec stručne, jasne a zrozumiteľne zodpovedal otázku, ktorú mu uložil súd a že správnosť znaleckého rozsudku rozhodne nezávisí od toho, na koľkých stranách alebo riadkoch ho znalec vyhotovil. Ďalšie námietky proti správnosti znaleckého posudku a geometrického plánu žalobca v pôvodnom konaní nevzniesol.

4. Čo sa týka odpovedí vyššie spomenutých štátnych inštitúcií na sťažnosť podanú žalobcom dňa 17.05.2016 konajúci súd uviedol, že tieto odpovede obsahujú len konštatovania a odporúčania, ktoré nijako nespochybňujú správnosť geometrického plánu alebo znaleckého posudku. Komora geodetov a kartografov len konštatovala, že nie je možné určiť či je geometrický plán vyhotovený správne. Súd mal tiež za to, že žalobca mohol tento dôkaz vykonať už v pôvodnom konaní, (mohol podať sťažnosť potom ako sa oboznámil zo závermi znaleckého posudku a potom ako bol oboznámený s geometrickým plánom), a preto by súd ani nemohol na tieto dôkazy prihliadať ako na dôvody na obnovu konania podľa § 397 písm. a) C.s.p.

5. Žalobca ďalej uviedol, že súd sa v pôvodnom konaní nezaoberal otázkou naliehavého právneho záujmu a otázkou aktívnej vecnej legitímácie. Z odôvodnenia rozsudku Okresného súdu Námestovo č.k. 7C/94/2013-2018 z 23.03.2015, je však zrejmé, že súd sa týmito otázkami v označenom spore zaoberal, keď v jeho odôvodnení konštatoval, že „Žalobcovia 1/ a 2/ majú naliehavý právny záujem na požadovanom určení

(§ 80 písm. c) Občianskeho súdneho poriadku), pretože v prípade vyhovenia návrhu možno na základe rozsudku vykonať zápis vlastníctva v katastri nehnuteľností v ich prospech. Čo sa týka námietky žalovaného, že žalobcovia neúplne označili okruh účastníkov konania, súd túto vyhodnotil ako neopodstatnenú, pretože podielový spoluvlastník sa môže domáhať určenia, že mu patrí spoluvlastnícke právo a v akom podiele, pričom je nesprávny názor, že v konaní o určenie spoluvlastníctva sa musia na jednej procesnej strane zúčastniť vždy všetci spoluvlastníci, ktorí sa vymedzujú vo vzťahu k druhej skupine spoluvlastníkov (z rozsudku Najvyššieho súdu ČR, sp. zn. 22Cdo 63/2001)“. Krajský súd v Žiline v rozsudku č.k. 10Co/439/2015-155 zo dňa 29.01.2016, ktorým potvrdil rozsudok súdu prvej inštancie, takisto konštatoval, že „rozhodovacia činnosť súdov už vyriešila, že predmetom občianskoprávných vzťahov je aj spoluvlastnícky podiel v nehnuteľnostiach, čo zakladá právo domáhať sa určovacou žalobou určenia vlastníckeho práva aj ku konkrétnemu podielu v nehnuteľnostiach. Je tomu tak aj v tejto konkrétne súdnej veci, keď navrhovatelia sa určovacou žalobou domáhali určenia svojho podielového spoluvlastníctva v označených podieloch v konkrétnych nehnuteľnostiach. Za tejto situácie potom správne žalovali iba odporcu, ktorý preukázateľne je vedený na liste vlastníctva k tým parcelám, z ktorých geometrickým plánom boli vytvorené KN-C parcele uvádzané vo výrokovej vete rozsudku.

Z týchto dôvodov námietka odporcu v otázke pasívnej vecnej legitímácie nemá svoj relevantný právny základ. Keďže sa súd s otázkami naliehavého právneho záujmu a aktívnej vecnej legitímácie vysporiadal už v pôvodnom konaní, považuje súd tieto tvrdenia žalobcu uvedené v žalobe na obnovu konania za neopodstatnené a nedôvodné.

6. K tvrdeniu žalobcu, že súd mal jeho argumenty posudzovať podľa obsahu a teda sa mal vysporiadať s otázkou vydržania sporných parciel sa už vyjadril Krajský súd v Žiline v rozsudku č.k. 10Co/439/2015-155 zo dňa 29.01.2016, keď konštatoval, že „Vlastnícke právo je právo nepremiätel'né. Otázkou určenia vlastníckeho práva podľa súvisiacich ustanovení Občianskeho zákonníka sa mohol okresný súd zaoberať aj za situácie, že od vydania osvedčenia o dedičstve uplynula lehota dlhšia ako 10 rokov. Osvedčenie o dedičstve aj v prípade hodnotenia podmienok vydržania vlastníckeho práva, je iba titulom vstupu do držby, aby bolo možné nadobudnúť vlastnícke právo k nehnuteľnosti vydržaním (vydržať možno aj spoluvlastnícky podiel) musia byť splnené ešte ďalšie podmienky vyžadované v § 134 Občianskeho zákonníka. Odporca v rámci svojej obrany v konaní pred súdom prvého stupňa neuviedol, ani netvrdil, že vlastníctvo k predmetu sporu nadobudol vydržaním, preto ak v štádiu odvolacieho konania „v písomnom vyjadrení k písomnému vyjadreniu navrhovateľov“ svoje vlastníctvo k žalovaným nehnuteľnostiam zdôvodňuje aj touto skutočnosťou, na tento jeho argument už nie je možné prihliadať, ide totiž o novú skutočnosť, ktorá nebola uplatnená pred súdom prvého stupňa“. Z odôvodnenia rozhodnutia odvolacieho súdu je zrejmé, že žalobca v pôvodnom konaní pred prvoinštančným súdom neuviedol, ani netvrdil, že vlastníctvo k predmetu sporu nadobudol vydržaním, a ani z obsahu podaní žalobcu nebolo nevyplývajú, že by malo dôjsť k vydržaniu nehnuteľností a preto súd v pôvodnom konaní nemal dôvod zaoberať sa otázkou vydržania sporných parciel a preto považuje aj toto tvrdenie žalobcu za neopodstatnené a nedôvodné.

7. Zároveň súd prvej inštancie priznal žalovaným nárok na náhradu trov konania voči žalobcovi v rozsahu 100 %, pretože mali v tomto konaní plný úspech (§ 255 ods. 1 CSP), s tým, že o ich výške bude rozhodnuté postupom podľa § 262 ods. 2 CSP.

8. Proti tomuto uzneseniu podal žalobca v zákonom stanovenej lehote odvolanie, v ktorom sa domáhal jeho zrušenia a vrátenia veci okresnému súdu na ďalšie konanie a nové rozhodnutie; alternatívne navrhol, aby odvolací súd uznesenie okresného súdu zmenil tak, že povolí obnovu konania

vedeného na Okresnom súde Námestovo pod sp.zn. 7C/94/2013. Zároveň si uplatnil voči žalovaným nárok na náhradu trov odvolacieho konania.

9. Podľa jeho názoru okresný súd mu nesprávnym procesným postupom znemožnil, aby uskutočňoval jemu patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces. Okrem toho okresný súd nevykonal navrhnuté dôkazy potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností a zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú tu prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené.

10. Odvolateľ akcentoval, že právo na spravodlivý proces predstavuje právo účastníka na vysporiadanie sa so všetkými relevantnými skutočnosťami v konaní zo strany súdu. V danej súvislosti poukázal na obsah svojho vyjadrenia zo dňa 18.05.2017, doručené okresnému súdu dňa 23.05.2017. Podľa jeho názoru sa konajúci súd skutočnosťami a námietkami uvedenými v tomto vyjadrení nezaoberal a ani sa s nimi nevysporiadal.

Z odôvodnenia napadnutého rozhodnutia nie je možné zistiť, či a ako sa súd vysporiadal s vykonaním dôkazov, ktoré žalobca navrhoval vykonať. Vyjadrenie Komory geodetov a kartografov SR, spolu s odpoveďou katastrálnej inšpekcie Úradu geodézie, kartografie a katastra SR ku geometrickému plánu Ing. D. S. č. 41962249-14/2011 a znaleckému posudku č. 22/2014, vypracovanému Ing. Pavlom Krišpínskym, sú podľa názoru žalobcu dostatočným dôvodom pre povolenie obnovy konania. Tieto odôvodňujú pochybnosť o správnosti označeného geometrického plánu a znaleckého posudku. Žalobca poukázal na to, že katastrálna inšpekcia sa vo svojom vyjadrení odmietla vecou zaoberať, pretože súd v tejto veci už právoplatne rozhodol rozsudkom č.k. 7C/94/2013-138 zo dňa 23.03.2015.

Na druhej strane Komora geodetov a kartografov SR mu odporučila obrátiť sa práve na katastrálnu inšpekciu. Za popísanej situácie je zrejmé, že žalobca sa ocitol v začarovanom kruhu, z ktorého nie je možné vyjsť bez toho, aby súd obnovil pôvodné konanie. Podľa názoru odvolateľa v označenej sporovej veci pochybil geodet i znalec. Na pochybenie geodeta pri vyhotovovaní geometrického plánu k susednej parcele žalobca poukázal aj v liste zo dňa 19.03.2018. V prípade žalobcu sa jedná o rovnakú chybu. Vo vyjadrení zo dňa 18.05.2017 žalobca navrhoval, aby sa k predmetnej veci a ku námietkam uvedeným vo vyjadrení vyjadrili dotknuté orgány, teda katastrálna inšpekcia a Komora geodetov a kartografov SR. Konajúci súd sa však s takto navrhovaným vykonaním dôkazov nevysporiadal. Titulmi, od ktorých si žalovaní odvodzujú svoje vlastníctvo, sú osvedčenia o dedičstve po svojich právnych predchodcoch. O svoje vlastníctvo však žalovaní neprišli a majú ho riadne zapísané v katastri nehnuteľností. Napríklad žalovaný v rade 2/ má vlastníctvo zapísané na LV č. XXX. Parcely EKN č. 216, 217 a 218 sú navyše umiestnené na odlišnom mieste od toho, kde sú parcely, ktoré sú predmetom sporu. Podiely žalovaných neboli nikdy dotknuté právami žalobcu a jeho práva neboli dotknuté ich nárokmi. Je teda zrejmé, že právo žalobcu na spravodlivý proces bolo porušené, pretože okresný súd sa nevysporiadal so skutočnosťami a návrhmi, ktoré súdu predložil. K odvolaciemu dôvodu podľa § 365 ods. 1 písm. e) CSP žalobca uviedol, že vyhodnotenie potenciálnej relevancie navrhovaného dôkazu, ako aj prípustnosť jeho vykonania, je úlohou a doménou súdu. Súd jednoznačne pochybí, ak zamietne návrh na vykonanie dôkazu, ktorý je spôsobilý priniesť ďalšie relevantné skutkové zistenia a ktorého vykonanie je prípustné, pretože takýmto postupom sťažuje dôkaznú pozíciu strany sporu, čo môže nespravodlivo rezultovať v neunesení jej dôkazného bremena a neodôvodnene sa vzdávať od želanej a novej miery zistenia skutkového stavu. Žalobca v konaní navrhoval (vo vyjadrení zo dňa 18.05.2017), aby si súd vyžiadal od katastrálnej inšpekcie a od Komory geodetov a kartografov SR vyjadrenie k obsahu jeho jednotlivých námietok. Tieto orgány odmietali vec riešiť z dôvodu, že vo veci bolo vydané rozhodnutie súdu. Žalobca však nevie, ako je možné, že v jednom katastrálnom území sa duplicitne evidujú pozemky s rovnakým číslom a ako je možné, že žalovaní majú dedičstvo k parcelám, ktoré boli predmetom pôvodného konania zapísané na listoch vlastníctva a na druhej strane tvrdia, že pozemky vo vlastníctve žalobcu sú ich dedičstvom. Podľa názoru odvolateľa nevykonaním navrhnutých dôkazov zo strany okresného súdu je daný uvedený odvolací dôvod. Podaním zo dňa 19.03.2018 žalobca oznámil súdu, že podal podnet na prešetrenie geometrického plánu Ing. D. S. č. 41962249-14/2011. Zároveň požiadal súd, aby zo svojej úradnej moci vyžiadal od katastrálnej inšpekcie vyjadrenie k tomuto podnetu. Z odôvodnenia napadnutého rozhodnutia však nie je možné určiť, prečo okresný súd žalobcom navrhované dôkazy nevykonal. Podľa jeho názoru vykonanie tohto dôkazu by prinieslo ďalšie relevantné skutkové zistenia podstatné vo veci. K odvolaciemu dôvodu podľa § 365 ods. 1 písm. g) CSP žalobca uviedol, že ide o stav, kedy je možné doteraz zistený skutkový stav aktivitou strany sporu priblížiť viac k pravde, čím sa rozhodnutie vo veci samej môže vo väčšej miere priblížiť k ideálu spravodlivého rozhodnutia. V súvislosti s geometrickým plánom Ing. D. S. č. 41962249-14/2011 žalobca podal podnet na jeho prešetrenie. Súd bol zároveň informovaný, že paralelne prebieha na Okresnom súde Námestovo konanie o určenie vlastníckeho práva k totožným nehnuteľnostiam pod sp.zn. 5C/118/2016. V tomto konaní je opätovne

ako hlavný dôkaz doložený vyššie označený geometrický plán Ing. D. S.. Dňa 29.05.2018 prebehlo v tejto veci pojednávanie, ktoré bolo odročené za účelom nariadenia znaleckého dokazovania znalcom z odboru geodézie, kartografie a katastra SR, ktorý prešetrí sporný geometrický plán. Aj napriek týmto skutočnostiam okresný súd vo veci povolenia obnovy rozhodol tak, že tento žalobu žalobcu odmietol. V nadväznosti na vyššie uvedenú argumentáciu žalobca považuje napadnuté rozhodnutie za predčasné, keďže len na základe znaleckého posudku bude možné zodpovedne vyhodnotiť, či geometrický plán Ing. D. S. č. 41962249-14/2011 je/nie je správny. Podľa názoru žalobcu vyjadrenie Komory geodetov a kartografov SR spolu s odpoveďou katastrálnej inšpekcie Úradu geodézie, kartografie a katastra SR ku geometrickému plánu Ing. D. S. č. 41962249-14/2011 a znaleckého posudku č. 22/2014 vypracovanému Ing. Pavlom Krišpínským sú dostatočným dôvodom pre povolenie obnovy konania. Tieto doklady reálne spochybňujú správnosť geometrického plánu. Podanie žaloby v pôvodnom konaní proti žalobcovi v označenom konaní boli aktívne legitimovaní všetci spoluvlastníci nehnuteľností.

11. Žalovaní vo svojom vyjadrení k odvolaniu navrhli, aby odvolací súd odvolanie žalobcu zamietol a v celom rozsahu potvrdil uznesenie okresného súdu. Zároveň žiadali, aby súd priznal žalovaným v rade 1/ a 2/ voči žalobcovi nárok na náhradu trov odvolacieho konania v rozsahu 100 %.

12. Uviedli, že v celom rozsahu zotrvávajú na svojich vyjadreniach prezentovaných v priebehu tohto konania. Žalovaní považujú uznesenie okresného súdu za vecne správne. Stotožňujú sa s jeho záverom, že žaloba žalobcu na obnovu konania je nedôvodná. Existenciu naliehavého právneho záujmu na požadovanom určení konštatoval okresný súd vo svojom rozhodnutí sp.zn. 7C/94/2013. Vlastnícke právo žalovaných (v pôvodnom konaní žalobcov) bolo ohrozené tým, že na liste vlastníctva bol zapísaný žalobca (v pôvodnom konaní ako žalovaný), ktorý do ich vlastníckeho práva neoprávnene zasahoval tým, že bol vedeným orgánom na úseku katastra nehnuteľností ako výlučný vlastník, ktorý však vlastnil predmet sporu bez akéhokoľvek relevantného dokladu. Zároveň mali žalovaní (v pôvodnom konaní ako žalobcovia) potrebu zosúladiť skutkový stav so stavom právnym a bez pozitívneho rozhodnutia súdu by bolo ich postavenie neisté. Súdne rozhodnutie o určení vlastníckeho práva k nehnuteľnosti je vždy podkladom na vykonanie zmien v zápisoch v katastri nehnuteľností, čo konštatoval správne i súd prvej inštancie v napadnutom rozhodnutí. Žalovaní opätovne zdôraznili, že boli aktívne vecne legitimovaní v pôvodnom konaní, keďže táto skutočnosť vyplývala z ich titulov nadobudnutia, ktoré súdu predložili. Žalobca

vo svojom oprávnom prostriedku zmätočne uvádza skutočnosť o tom, že v danom katastrálnom území sa duplicitne evidujú pozemky s rovnakým parcelným číslom a nevie si vysvetliť ako je možné, že žalovaní majú dedičstvo k parcelám, ktoré boli predmetom pôvodného konania zapísané na listoch vlastníctva a na druhej strane tvrdia, že pozemky vo vlastníctve žalobcu sú dedičstvom žalovaných. K uvedenej argumentácii žalovaní uviedli, že v danom prípade sa nejedná o žiadnu duplicitu, ale o skutočnosť, že pôvodné pozemnoknižné parcely č. 216, 217 a 218 (ich časti, ktoré neboli predmetom riešenia ROEP pre k.ú. S., z dôvodu, že boli polohovo prekryté parcelami vo výlučnom vlastníctve žalobcu) boli zamerané a zidentifikované až geometrickým plánom Ing. D. S. s miestom podnikania I.. T. XXX/X, XXX XX F. pod č. 41962249-24/2011, pre účely oddelenia a určenia vlastníctva k parc. č. 1720/5-7. Je preto možné, že zvyšok pozemnoknižných parciel č. 216, č. 217 a č. 218, ktoré neboli prekryté geometrickými plánmi vyhotovenými na tieto pozemno-knižné parcely, boli riešené ROEP-om pre k.ú. S.. Žalovaní preto môžu mať rozhodnutia o dedičstve týkajúce sa pôvodných pozemnoknižných parciel č. 216, č. 217 a č. 218 ešte pred ich zameraním geometrickými plánmi, vrátane geometrického plánu, ktorým boli prekryté nesprávnou identifikáciou geometrického plánu č. 17951381-396/94JM vypracovaného pre žalobcu a zvyšok týchto parciel č. 216, č. 217 a č. 218 bol predmetom riešenia diela ROEP pre k. ú. S., na ktoré bol založený aj list/ listy vlastníctva. V pôvodnom konaní sa žalovaní (ako žalobcovia) domáhali určenia práve tých častí pôvodnej pozemno-knižnej parcely č. 216, č. 217 a č. 218, ktoré boli polohovo prekryté CKN parcelami vo výlučnom vlastníctve žalobcu (v pôvodnom konaní žalovaný), ktoré boli geometrickým plánom č. 17951381-396/94JM nesprávne identifikované. Až geometrickým plánom Ing. D. S. boli zidentifikované ako novovytvorené parcely registra „C“, ku ktorým sa žalovaní (v pôvodnom konaní ako žalobcovia) domáhali určenia vlastníckeho práva, k čomu súd prvej inštancie právoplatne rozhodol v celom rozsahu v prospech žalovaných (v pôvodnom konaní žalobcov). Je teda zrejmé, že žalovaní boli aktívne vecne legitimovaní v označenom konaní a mali na určovacej žalobe aj naliehavý právny záujem.

13. Aktívnu vecnou legitimáciou sa rozumie také hmotnoprávne postavenie, z ktorého vyplýva subjektu - žalobcovi ním uplatňované právo (nárok), resp. mu vyplýva procesné právo si tento hmotnoprávny nárok uplatňovať. Preskúvanie vecnej legitimácie, či už aktívnej (existencia tvrdeného práva na strane žalobcu), alebo pasívnej (existencia tvrdenej povinnosti na strane žalovaného) je súčasťou každého súdneho konania. Súd vecnú legitimáciu skúma vždy aj bez návrhu a aj v prípade, že ju žiaden z

účastníkov konania nenamieta. To, že sa súd výslovne k vecnej legitímácii nevysloví, neznamená, že sa ňou v konaní nezaoberal (pozri napr. rozsudok Najvyššieho súdu SR sp.zn. 3Cdo/206/2009 zo dňa 29.06.2010). Hmotnoprávny vzťah žalobcov v pôvodnom konaní vyplýval aj z titulov nadobudnutia pre žalovaného v rade 1/ z osvedčenia o dedičstve pod sp. zn. D 179/98, Dnot 186/98 po zomrelej D. J., rod. E. a z osvedčenia o dedičstve pod sp.zn. 5D 280/2006, Dnot 45/2006 po D. J., čo vyplýva aj z pôvodného dôkazu - LV č. XXXX pre k.ú. S.; a pre žalovaného v rade 2/ z osvedčenia o dedičstve pod sp.zn. D 115/2002 po zomrelej Z. T., rod. J. a z osvedčenia o dedičstve po zomrelom O. T. zo dňa XX.XX.XXXX, čo vyplýva aj z pôvodného dôkazu - LV č. XXX a č. XXX pre k.ú. S.. S prihliadnutím na uvedené skutočnosti boli teda žalovaní v rade 1/ a 2/ ako žalobcovia v pôvodnom konaní aktívne vecne legitimovaní a mali naliehavý právny záujem na určení, že predmet sporu patrí do ich podielového spoluvlastníctva. Vyššie uvedené dôkazy sú súčasťou spisu vedeného v pôvodnom konaní a boli dostatočné na preukázanie ich tvrdení. V dôsledku toho žalovaní v rade 1/ a 2/ (v pôvodnom konaní v pozícii žalobcov) uniesli dôkazné bremeno a Okresný súd Námestovo rozsudkom sp.zn. 7C/94/2013 zo dňa 29.01.2016 rozhodol tak, že ich žalobe v celom rozsahu vyhovel. Predložené dôkazy zo strany žalovaných totiž preukazovali opodstatnenosť ich nárokov uplatnených žalobou. Žalobca (v pôvodnom konaní žalovaný) nepreukázal pravdivosť svojich tvrdení a naopak žalovaní preukázali pravdivosť svojich tvrdení, čo bolo predmetom dokazovania v pôvodnom konaní, čo v konečnom dôsledku potvrdili aj závery znaleckého posudku. Žalobca (v pôvodnom konaní žalovaný) podľa názoru žalovaných (v pôvodnom konaní žalobcov) nepotvrdil pravdivosť svojich tvrdení a nepreukázal žiadnym dokladom, z ktorého by vyplynulo, že v minulosti získal spoluvlastnícke podiely k predmetu sporu od žalovanej v rade 1/ a žalovaného v rade 2/. Je to teda žalobca (v pôvodnom konaní žalovaný), ktorý neunesol dôkazné bremeno v spore. Skutočnosť, že žalobca (v pôvodnom konaní žalovaný) nebol v pôvodnom konaní zastúpený advokátom, nič nemení na závere, že v pôvodnom konaní nedisponoval žiadnymi dôkazmi preukazujúcimi pravdivosť jeho tvrdení. Žalovaní poukázali na prípustnosť obnovy konania v zmysle § 397 písm. a/ a b/ CSP. Zároveň uviedli, že sa v pôvodnom konaní domáhali určenia vlastníckeho práva k predmetu sporu v príslušnom spoluvlastníckom podiele, pričom tento spoluvlastnícky podiel je predmetom občianskoprávnych vzťahov v zmysle § 118 Občianskeho zákonníka a má charakter samostatnej veci (pozri napr. rozsudok NS SR sp.zn. 3Cdo/27/2005), a preto sa právny osud jednotlivých podielov posudzuje samostatne. V konaní o určenie vlastníctva k spoluvlastníckemu podielu je aktívne legitimovaný iba dotknutý spoluvlastník spoluvlastníckeho podielu z dôvodu, že právnej sféry ostatných spoluvlastníkov sa toto konanie netýka a výsledok konania nemôže mať na ich právne pomery žiaden vplyv, t.j. nemôže mať dopad na vymedzenie ich práv a povinností týmto súdnym rozhodnutím. Preto nemohlo byť procesnou vadou, ak v pôvodnom konaní nevystupovali všetci podieloví spoluvlastníci, ktorí netvorili nútené spoločenstvá. Súd prvej inštancie sa s týmto argumentom žalovaných aj v celom rozsahu stotožnil v napadnutom uznesení. Žalobca ďalej vo svojom odvolaní uvádza, že konajúci súd sa nevysporiadal s dôkazom, ktorý považuje za zásadný a odôvodňujúci potreby povolenia obnovy konania - a to vyjadrením Komory geodetov a kartografov SR spolu s odpoveďou katastrálnej inšpekcie Úradu geodézie, kartografie a katastra SR ku geometrickému plánu Ing. D. S. a znaleckému posudku č. 22/2014 vypracovanému Ing. Pavlom Krišpínskym. V danej súvislosti žalovaní uviedli, že tieto listinné dôkazy (tak ako to aj súd prvej inštancie uviedol v napadnutom uznesení), nie sú relevantnými dôkazmi odôvodňujúcimi obnovu konania, keďže z nich pre žalobcu nevyplývajú žiadne relevantné skutočnosti, ktoré by odôvodňovali povolenie obnovy konania. Sú to len subjektívne tvrdenia žalobcu, ktorého želaním bola obnova konania. Z označených listín (dôkazov) však nevyplývajú žiadne relevantné závery a žalobca si ich obsahové znenie vysvetľuje účelovo vo svoj prospech. Žalobca je teda subjektívne presvedčený, že listinné dôkazy, ktoré predložil, reálne spochybňujú správnosť geometrického plánu Ing. D. S.. Detailným oboznámením sa s obsahom týchto listinných dôkazov však nemožno súhlasiť s jeho subjektívnym presvedčením o tom, že tieto listiny reálne spochybňujú správnosť geometrického plánu Ing. D. S., toľž nie znaleckého posudku č. 22/2014 vyhotoveného Ing. Krišpínskym. V danej súvislosti súd prvej inštancie zdôraznil, že predložené dôkazy zo strany žalobcu predstavujú len konštatovania a odporúčania štátnych inštitúcií, ktoré ale nijako nespochybňujú správnosť geometrického plánu Ing. D. S. alebo znaleckého posudku č. 22/2014 Ing. Krišpínského. Žalobca teda nepreukázal, že sa jedná o ďalší dôvod na obnovu konania, ktorým by si mohol privodiť priaznivejšie rozhodnutie vo veci a ani to, že sa jedná o nový dôkaz odôvodňujúci potrebu obnovy konania. Žalobca ani vo svojom opravnom prostriedku neuvádza skutočnosti, ktoré by preukázali odôvodnenosť ním požadovanej obnovy konania, keďže nesplnil procesnoprávne podmienky pre prípustnosť žaloby na obnovu konania a doposiaľ nepredložil súdu žiadne nové a relevantné dôkazy. Možno teda zhrnúť, že žalobca nepreukázal, že sú tu skutočnosti, rozhodnutia alebo dôkazy týkajúce sa strán a predmetu pôvodného konania, ktoré ten, kto podal žalobu na obnovu konania, bez svojej viny

nemohol použiť v pôvodnom konaní, ak môžu privediť pre neho priaznivejšie rozhodnutie vo veci a zároveň nepreukázal, že možno vykonať dôkazy, ktoré sa nemohli vykonať v pôvodnom konaní, ak môžu privediť pre stranu priaznivejšie rozhodnutie vo veci, nakoľko dôkazy, ktoré predložil, nijakým spôsobom nepreukazujú, že keby ich aj žalobca predložil v pôvodnom konaní, tieto by boli spôsobilé privediť pre neho priaznivejšie rozhodnutie vo veci. Z uvedeného je zrejmé, že súd prvej inštancie zrozumiteľne a presvedčivo uviedol, ako sa vysporiadal s dôkazmi (t. j. skutočnosťami a námietkami uvedenými vo vyjadrení žalobcu zo dňa 18.05.2017) predloženými v tomto konaní zo strany žalobcu a uviedol skutočnosti, pre ktoré tieto dôkazy nepovažoval za relevantné pre obnovu konania. Zároveň súd prvej inštancie napadnuté uznesenie aj presvedčivo a zrozumiteľne odôvodnil. Podľa názoru žalovaných preto nemohlo dôjsť k porušeniu práva žalobcu na spravodlivý proces.

14. Žalobca vo svojej odvolacej duplike zopakoval svoju argumentáciu prezentovanú vo svojom opravnom prostriedku i podaniach v rámci prvoinštančného konania. Zdôraznil, že v prípade pozemkov parc. č. 1720/5, č. 1720/6 a č. 1720/7, ktoré boli predmetom pôvodného konania, boli v katastri evidované tri geometrické plány. Prvý geometrický plán z roku 1994, ktorý zameral sporné nehnuteľnosti a určil vlastnícku hranicu a lomové body. Druhý geometrický plán z roku 2005, ktorý tieto výsledky prevzal a použil ako správne. Tretí geometrický plán z roku 2011, ktorý toto všetko spochybnil. Pritom druhý aj tretí geometrický plán vyhotovoval ten istý geodet na základe objednávky žalovaných. Prvý geometrický plán č. 17951381-396/94JM na usporiadanie parciel č. 1720/1-4, 1723/1-4 zo dňa 03.11.1994 (ZPMZ č. 334), ktorý vyhotovil Geoplán - združenie, Obrancov mieru č. 12, Dolný Kubín na základe objednávky vlastníkov pozemkov parc. č. 1720/1-4, 1723/1-4 a ktorý bol zapísaný do katastra nehnuteľností a údaje v ňom obsiahnuté boli a sú súčasťou súboru popisných informácií a súboru geodetických informácií katastrálneho operátu, čím sa stali hodnoverné a právne záväzné. Ide o geometrický plán, ktorý riešil právny stav pozemnoknižných pozemkov parc. č. 245, 246, 247 a číselne určil súradnice lomových bodov vlastníckej hranice medzi pozemkami parc. č. 1720/1, 1720/4 a 1164, 1165 a 1166/1. Na základe tohto geometrického plánu bol založený list vlastníctva č. XXXX na pozemky č. 1720/1-4 vo vlastníctve žalobcu. Práve tento geometrický plán žalovaní spochybňujú. Druhý geometrický plán č. 41962429-3/2005 vyhotovený dňa 24.08.2005 Ing. D. S., na zameranie stavby parc. č. 1167/7,8 a majetkoprávne usporiadanie parc. č. 1166/1,2, 1165. Pri tomto geometrickom pláne Ing. D. S. správne prevzal výsledky, a teda aj určenie priebehu vlastníckej hranice medzi pozemkami parc. č. 1720/1-4 a 1164, 1165, 1166/1 z geometrického plánu č. 17951381-396/94JM a navyše doplnil, že západná hrana obvodového plášťa stavby budovy postavenej na pozemku parc. č. 1166/2 je totožná s vlastníckou hranicou. Tento geometrický plán vychádzal v stave právnom z pozemnoknižných parciel č. 217 a 218, pričom tieto parcely mal vyčerpať a ich priebeh stotožniť s už existujúcou hranicou parciel. Aj tento geometrický plán bol po úradnom overení zapísaný do katastra nehnuteľností, takže sa stal súčasťou súboru popisných informácií a súboru geodetických informácií, a teda je hodnoverný a záväzný pre ostatných vyhotoviteľov. Keďže si geometrický plán objednal vlastník pozemku parc. č. 1165, 1166 a 1167/6, musel byť tento vlastník oboznámený o tom, že priebeh vlastníckej hranice medzi pozemkami parc. č. 1720/1, 1720/4 a 1164, 1165 a 1166/1 je určený ako spojnice bodov 292-24, 334-54, 334-50, 704-46, 704-32, 334-49, 704-17. Pri určovaní lomových bodov vlastníckej hranice sa v katastrálnom operáte s vektorovou katastrálnou mapou nečíselnou skúma, či sú dokumentované predchádzajúce číselné výsledky z merania. Ak áno, (čo je aj tento prípad), výsledky predchádzajúcich meraní sa prevezmú, ak sú rozdiely medzi výsledkami v povolených odchýlkach. Takýto postup vykonal Ing. S. v roku 2005. To znamená, že Ing. D. S. sa v roku 2005 stotožnil s hranicou, ktorú vytýčil v roku 1994 Ing. E. v geometrickom pláne č. 17951381-396/94JM. Vznikli tu teda dva geometrické plány dvoch rôznych geodetov, ktorí obaja uviedli tú istú hranicu medzi pozemkami - lomové body. Tieto boli v katastri vedené, zakreslené a rešpektované. Boli založené a riadne vedené listy vlastníctva a ani ROEP dané pozemky neriešil, pretože vlastníctvo nebolo sporné, ale riadne vedené a uznávané. Napriek uvedenému Ing. S. na objednávku žalovaných vyhotovil geometrický plán č. 41962249-24/2001 zo dňa 28.01.2011 na oddelenie a určenie vlastníctva k parcele č. 1720/5-7. Tento geometrický plán považuje žalobca za chybný, práve na základe vyjadrení príslušných orgánov a tiež na základe toho, že v danom prípade existovali predchádzajúce geometrické plány. Platí, že v prípade, ak sa neakceptujú predchádzajúce číselné výsledky - zistené z predchádzajúcich meraní a geometrických plánov (prvý a druhý geometrický plán), musia byť v zmysle § 55 a nasl. vyhlášky č. 461/2009 Z. z. splnené podmienky: a) bod musí byť pôvodne označený v teréne a jednoznačne identifikovateľný; b) musí byť spoľahlivo meraním preukázané, že bola prekročená polohová odchýlka. Ani jedna z podmienok pri vyhotovovaní geometrického plánu č. 41962249-24/2011 však nebola splnená. V zázname podrobného merania zmien nie je dostatočne uvedené, ako sa geodet s týmito povinnosťami

pri vyhotovení vyporiadal. Preto žalobca trvá na tom, že Ing. S. pri vyhotovovaní geometrického plánu č. 41962249-24/2011 na oddelenie a určenie vlastníctva k parc. č. 1720/5-7 nedodržel právne záväzný postup pri vyhotovovaní geometrického plánu, a preto tento nemôže byť podkladom a súčasťou rozhodnutia v pôvodnom konaní, čo opodstatňuje potrebu zrušenia rozhodnutia vydaného v pôvodnom konaní a tiež zároveň jeho obnovenie. V danej súvislosti odvolateľ poukázal na rozhodnutie Najvyššieho súdu ČR sp.zn. Rv I 463/48 zo dňa 26.05.1949. Je zrejmé, že doklady, na ktoré sa žalobca odvoláva vo svojom návrhu na obnovu konania, spochybňujú dôveryhodnosť a správnosť geometrického plánu Ing. D. S. z roku 2011 a následne znaleckého posudku vyhotoveného Ing. Krišpínským. Následne žalobca citoval rozhodnutie Ústavného súdu SR IV.ÚS 329/04, ak ako aj Ústavného súdu ČR III.ÚS 139/05 ako aj ďalšie namietajúc, že napadnuté rozhodnutie je nedostatočne odôvodnené s ohľadom na nárok uplatnený jeho procesným návrhom. Rozhodne nemožno tvrdiť, že sa jedná len o subjektívne tvrdenia žalobcu. Z vyjadrenia komory ku geometrickému plánu Ing. D. S. vyplýva, že jeho geometrický plán z roku 2011 je zavádzajúci už čo do názvu. Jeho účelom bola evidentne obnova právnej hranice alebo oprava chyby v katastrálnom operáte, na čo mal však slúžiť záznam z podrobného merania zmien ako podklad na opravu chyby - potreba vyjadrenia oboch strán, čo pri vypracovaní geometrického plánu nebolo dodržané. Znalecký posudok Ing. Pavla Krišpínskeho je len iným opisom geometrického plánu Ing. S., neposudzuje použité podklady na jeho vypracovanie, neposudzuje správnosť vyhotovenia geometrického plánu a neposudzuje už založený LV č. XXXX, na základe čoho vznikol a či je správne založený. Nadväzne žalobca doručil odvolaciemu súdu aj geometrický plán vyhotovený dňa 24.08.2005 Ing. D. S. č. 41962429-3/2005.

15. Ďalšie podania strán v rámci odvolacieho konania už neboli produkované.

16. Krajský súd, ako súd odvolací (§ 34 CSP), preskúmal uznesenie okresného súdu v rozsahu vyplývajúcom z ustanovenia § 379 CSP a bez nariadenia pojednávania podľa ustanovenia § 385 ods. 1 CSP a contrario toto rozhodnutie podľa § 387 ods. 1 CSP ako vecne správne potvrdil.

17. Odvolací súd podrobne preskúmal všetky rozhodujúce otázky, ktoré boli vo veci vznesené a v celom rozsahu sa stotožnil so skutkovými a právnymi závermi súdu prvej inštancie. Okresný súd v dostatočnom rozsahu zistil skutočnosti rozhodné pre zvolený procesný postup (čiastočné zastavenie konania z dôvodu nedostatku procesnej podmienky, ktorý nemožno odstrániť), vecne správne rozhodol a svoje rozhodnutie odôvodnil v súlade s ustanovením § 236 CSP. Odôvodnenie rozhodnutia okresného súdu je vecne správne, pričom v jednotlivostiach naň poukazuje aj krajský súd. Z uvedených dôvodov sa krajský súd v odvolacom konaní obmedzil na konštatovanie správnosti dôvodov napadnutého rozhodnutia (§ 387 ods. 2 CSP).

18. Primárne odvolací súd zdôrazňuje, že do práva na spravodlivý proces nepatrí právo strany sporu, aby sa všeobecný súd stotožnil s jej právnymi názormi, navrhovaním a hodnotením dôkazov (IV. ÚS 252/04), ani právo na to, aby bola strana pred všeobecným súdom úspešná, teda aby sa rozhodlo v súlade s jej požiadavkami (I. ÚS 50/04). Do obsahu základného práva podľa článku 46 ods. 1 Ústavy a práva na spravodlivý proces podľa článku 6 ods. 1 Dohovoru nepatrí ani právo strany sporu vyjadrovať sa k spôsobu hodnotenia ňou navrhnutých dôkazov súdom, prípadne sa dožadovať ňou navrhnutého spôsobu hodnotenia dôkazov (II. ÚS 3/97, II. ÚS 251/03). Posúdenie návrhu na vykonanie dokazovania, rozhodnutie, ktoré z dôkazov budú v rámci dokazovania vykonané, je vždy vecou súdov (§ 185 ods. 1 CSP), a nie strán sporu. Okresný súd v odôvodnení svojho rozhodnutia uviedol, prečo žalobu žalobcu na obnovu konania odmietol, pričom ku svojim záverom dospel na základe obsahu spisového materiálu, aplikujúc platnú právnu úpravu, prihliadnuc na individuálne okolnosti prejednávanej veci. V tejto súvislosti odvolací súd poznamenáva, že právu na odôvodnenie súdneho rozhodnutia (ako súčasť základného práva na súdnu ochranu) zodpovedá povinnosť dotknutého súdu dať odpoveď nielen na skutkové a právne otázky daného prípadu, ale i na relevantné argumenty strán. V súdnej veci však okresný súd svoje rozhodnutie podrobne a zákonným spôsobom odôvodnil. Právo na súdnu ochranu však nemožno zamieňať s „právom“ strany sporu byť pred súdom úspešnou; prípadne s „právom“ na vydanie rozhodnutia v súlade s jej požiadavkami a právnymi názormi. Preto nie je porušením daného základného práva, ak súd nerozhodne podľa predstáv strany sporu; vrátane predstáv o obsahu odôvodnenia súdneho rozhodnutia. S prihliadnutím na obsah odôvodnenia uznesenia napadnutého uznesenia, krajský súd len doplnil jeho dôvody. Uvedený postup odvolacieho súdu je v súlade s uznesením Ústavného súdu SR sp.z n. IV. 350/2009 zo dňa 08.10.2009, podľa ktorého „....odôvodnenia rozhodnutí prvostupňového súdu a

odvolacieho súdu nemožno posudzovať izolovane, pretože prvostupňové a odvolacie konanie z hľadiska predmetu konania tvoria jeden celok (II. ÚS 78/2005, III. ÚS 264/2008, IV. ÚS 372/2008). Tento právny názor zahŕňa aj požiadavku komplexného posudzovania všetkých rozhodnutí všetkých všeobecných súdov (tak prvostupňového súdu, ako aj odvolacieho súdu a prípadne aj dovolacieho súdu), ktoré boli vydané v priebehu príslušného súdneho konania“.

19. Na doplnenie považoval odvolací súd za nevyhnutné reagovať na odvolaciu argumentáciu žalobcu, formulovanú v podanom opravnom prostriedku. Zároveň krajský súd poukazuje na zodpovednosť žalobcu za obsahové vymedzenie svojho odvolania v spojitosti s nevyhnutnosťou odvolacieho súdu rešpektovať svoju viazanosť odvolacími dôvodmi (§ 380 ods. 1 CSP).

20. Obnova konania je v civilnom sporovom konaní mimoriadnym opravným prostriedkom, ktorý je spôsobilý vyvolať zmenu alebo zrušenie právoplatného rozhodnutia. Predstavuje zákonom povolenú odchýlku od zásadnej požiadavky, ktorou je záväznosť a nezmeniteľnosť právoplatných rozhodnutí. Obnova konania však nie je generálne použiteľná a možno ju povoliť len vo výnimočných prípadoch. Základná idea mimoriadnych opravných prostriedkov totiž vychádza z toho, že právna istota a stabilita nastolené právoplatným rozhodnutím sú v právnom štáte (čl. 1 ods. 1 ústavy) narušiteľné len mimoriadne a výnimočne. Účelom zakotvenia obnovy konania do systému mimoriadnych opravných prostriedkov je umožniť účastníkovi konania/strane sporu nové konanie s novým rozhodnutím vo veci, v ktorej sa konanie už skončilo právoplatným rozhodnutím. Obnova konania má takto umožniť, aby došlo k náprave skutkových omylov, z ktorých sa pri vydaní napadnutého rozhodnutia vychádzalo. Vzhľadom na mimoriadnosť tohto opravného prostriedku je jeho prípustnosť vo viacerých smeroch obmedzená.

21. Zákon osobitne pre tento druh opravného prostriedku stanovuje subjektívne a objektívne podmienky jeho prípustnosti - spôsobilý predmet obnovy (konanie ukončené právoplatným rozsudkom, resp. iným rozhodnutím súdu v zmysle § 398 CSP), zákonný dôvod obnovy (§ 397 CSP), lehoty počas ktorých musí byť žaloba podaná (§ 403, § 404 CSP), osoba spôsobilá k podaniu žaloby (§ 400 až § 402 CSP), osobitné náležitosti žaloby (§ 406 CSP) a v konečnom dôsledku príslušný súd k prejednaniu žaloby. Splnenie, resp. nesplnenie týchto podmienok je sú povinný skúmať z úradnej moci.

22. Okrem dodržania zákonnej lehoty je predpokladom procesnej prípustnosti žaloby na obnovu konania, (na ktoré sa zameriava súd pri skúmaní jej prípustnosti), medziiným aj existencia skutočností, rozhodnutí alebo dôkazov, ktoré ten, kto navrhuje obnovu konania, bez svojej viny nemohol použiť v pôvodnom konaní (§ 397 písm. a) CSP), a ďalej možnosť vykonať dôkazy, ktoré sa nemohli vykonať v pôvodnom konaní (§ 397 písm. b) CSP).

23. V obidvoch prípadoch je procesná prípustnosť tohto mimoriadneho opravného prostriedku podmienená tým, že ten kto navrhuje obnovu konania, nemal žiadny podiel na tom, že v pôvodnom konaní sa nemohli použiť skutočnosti, rozhodnutia, dôkazy, prípadne, že sa dôkazy nemohli vykonať. Táto podmienka nie je splnená, ak určitá skutočnosť, rozhodnutie alebo dôkaz existovali už v pôvodnom konaní, a ten kto navrhuje obnovu konania o ich existencii vedel a mal aj dostatok podkladov potrebných na ich označenie, avšak v pôvodnom konaní nimi nenavrhol vykonať dokazovanie. O možnosť vykonania dôkazov, ktoré sa nemohli vykonať v pôvodnom konaní, ide vtedy keď strana sporu dôkaz v pôvodnom konaní označila, ale tieto dôkazy nemohol súd vykonať z dôvodu prekážok objektívneho charakteru.

24. Z obsahu spisového materiálu vyplýva, že predmetom žaloby v posudzovanej veci bola obnova konania vedeného na Okresnom súde Námestovo pod sp.zn. 7C/94/2013. Uvedené konanie bolo právoplatne skončené rozsudkom Okresného súdu Dolný Kubín č.k. 7C/94/2013-138 zo dňa 23.03.2015 v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Žiline č.k. 10Co/439/2015-155 zo dňa 29.01.2016, ktoré nadobudli právoplatnosť dňa 07.04.2016. Označeným rozsudkom okresný súd určil, že vlastníckymi parcelami vytvorených geometrickým plánom č. 41962249-24/2011 vyhotoveným Ing. D. S., nachádzajúcich sa v k.ú. S., a to: parcely CKN č. 1720/5 - zastavané plochy a nádvoria o výmere 38 m² v spoluvlastníckom podiele 6/36, je žalobkyňa v rade 1/ a žalobca v rade 2/ je vlastníkom CKN parc. č. 1720/6 - trvalé trávne porasty o 29 m² v spoluvlastníckom podiele 85/332 a žalobca v rade 2/ je vlastníkom CKN parc. č. 1720/7 - trvalé trávne porasty o výmere 10 m². Krajský súd v Žiline, ako odvolací súd, uvedené rozhodnutie okresného súdu ako vecne správne potvrdil.

25. Odvolací súd sa stotožňuje s názorom okresného súdu prezentovaným v odôvodnení napadnutého rozhodnutia o tom, že v prejednávanej veci neboli dané dôvody na povolenie obnovy konania v zmysle ust. § 397 písm. a), b) CSP. Súd prvej inštancie preto postupoval v súlade so zákonom, keď žalobu na obnovu konania podľa § 413 ods. 1 písm. e) CSP ako zjavne nedôvodnú odmietol. Z ust. § 411 ods. 1 CSP vyplýva, že súd je rozsahom a dôvodmi žaloby na obnovu konania viazaný. S poukazom na dôvody obnovy konania prezentované žalobcom v jeho žalobe je zrejmé, že ním uvedené dôkazy v podobe odpovede Komory geodetov a kartografov so sídlom Na paši 4, 821 02 Bratislava zo dňa 02.06.2016 a oznámenia o vybavení podania Úradom geodézie, kartografie a katastra SR, so sídlom Chlmeckého 2, 820 12 Bratislava 212, zo dňa 27.07.2016, v pôvodnom konaní neexistovali. Žalobca však mal reálnu možnosť tieto dôkazy navrhnuť a vykonať v pôvodnom konaní (mohol podať sťažnosť po tom, ako sa oboznámil so závermi znaleckého posudku a po tom, ako bol oboznámený s geometrickým plánom).

26. Je potrebné zdôrazniť, že obnova konania je mimoriadnym opravným prostriedkom, ktorý má povahu výnimky zo zásadnej nezmeniteľnosti právoplatného rozhodnutia. Vzhľadom na to je jeho prípustnosť vo viacerých smeroch obmedzená.

27. Právoplatný rozsudok môže strana sporu napadnúť žalobou na obnovu konania, ak sú tu skutočnosti, rozhodnutia alebo dôkazy, ktoré bez svojej viny nemohol použiť v pôvodnom konaní, pokiaľ môžu preňho privodiť priaznivejšie rozhodnutie vo veci (§ 397 písm. a) CSP); prípadne možno vykonať dôkazy, ktoré sa nemohli vykonať v pôvodnom konaní, ak môžu privodiť pre stranu priaznivejšie rozhodnutie vo veci (§ 397 písm. b) CSP). Citované ustanovenia upravujú procesný prostriedok, pomocou ktorého možno dosiahnuť nápravu rozhodnutia, ktorého nesprávnosť má pôvod v tom, že v pôvodnom konaní nemohol byť riadne zistený skutkový podklad napadnutého rozhodnutia (pozri napr. rozhodnutie NS SR sp.zn. 3Obo/113/2008). Zároveň však súd musí v konaní o žalobe na obnovu konania prihliadať aj na to, prečo strana nesplnila v pôvodnom konaní svoju povinnosť tvrdenia. Pokiaľ strana zo svojej viny neuplatnila určitú skutočnosť v pôvodnom konaní, je vylúčená aj s dôkazmi, ktoré majú túto skutočnosť preukázať. Je teda na strane/účastníkovi civilného sporového konania teda je, aby dbala o ochranu svojich práv aj tým, že úplne a pravdivo opíše všetky skutočnosti rozhodujúce pre konanie vo veci. Strana sporu je povinná starať sa o to, aby rozhodujúce skutočnosti boli súdu predložené, aby na ne aj označila dôkazy. U toho, kto má byť vlastníkom nehnuteľnosti, sa predpokladá aj vedomosť o tom, čoho je vlastníkom, v akom rozsahu a ako mohol realizovať oprávnenia vlastníka, t. j. predmet svojho vlastníctva v medziach zákona držať, užívať a požívať jeho plody a úžitky a nakladať s ním (pozri napr. rozhodnutie Najvyššieho súdu SR sp.zn. 2Cdo/96/2008). Zároveň je potrebné zdôrazniť, že dôvodom obnovy konania môžu byť len tie skutočnosti, ktoré nastali do vyhlásenia rozhodnutia súdu. Nový dôkaz je spôsobilým dôvodom obnovy konania vtedy, ak je ním možné preukázať právne spôsobilú skutočnosť, ktorá môže privodiť pre žalobcu obnovy priaznivejšie rozhodnutie vo veci a ktorý bez svojej viny nemohol použiť v pôvodnom konaní. Pri novom dôkaze nie je rozhodujúce, že sa týka skutočnosti, ktorá je už súdu známa. Nemožnosťou použiť dôkaz bez svojej viny v pôvodnom konaní nie je mienená len možnosť označiť dôkaz, ale aj nemožnosť predložiť ho stranou sporu súdu. Zároveň je predpokladom obnovy konania podľa ust. § 397 písm. a) CSP, aby dôkazy, ktoré tu v dobe pôvodného rozhodovania už existovali, nemohla strana sporu bez svojej viny použiť. Použitie dôkazu stranou sporu spočíva v tom, že strana splnila zákonom mu uloženú povinnosť (predtým § 101 ods. 1 O.s.p., teraz § 150 až § 154 CSP) a prispieť k tomu, aby bol dosiahnutý účel konania predovšetkým tým, že pravdivo a úplne označí všetky potrebné dôkazné prostriedky. Zároveň je potrebné dodať, že okolnosť, či súd tieto dôkazy vykonal a či z nich vyvodil zistenie skutkového stavu pre svoje rozhodnutie, neznamená možnosť alebo nemožnosť strany sporu použiť dôkazy v konaní (pozri napr. rozhodnutie NS SR sp.zn. 4Cdo/18/2010). Netreba pritom opomínať, že Krajský súd v Žiline vo svojom rozsudku č.k. 10Co/439/2015-155 zo dňa 29.01.2016 sa riadne vysporiadal s otázkou nalievavého právneho záujmu žalobcov (v rozsudku označených ako navrhovateľa) na podanej určovacej žalobe, keď konštatoval, že „rozhodovacia činnosť súdov už vyriešila, že predmetom občiansko-právnych vzťahov je aj spoluvlastnícky podiel v nehnuteľnostiach, čo zakladá právo domáhať sa určovacou žalobou určenia vlastníckeho práva aj ku konkrétnemu podielu v nehnuteľnostiach, tak ako tomu je aj v prejednávanej veci. Navrhovateľa sa totiž určovacou žalobou domáhali určenia svojho podielového spoluvlastníctva v označených podieloch v konkrétnych nehnuteľnostiach. Za popísanej situácie potom správne žalovali iba odporcu, ktorý je preukázateľne vedený na liste vlastníctva k tým parcelám, z ktorých boli geometrickým plánom vytvorené KNC parcely uvádzané vo výrokovej vete rozsudku. Z týchto dôvodov odvolací súd uzavrel, že námietka odporcu v otázke pasívnej vecnej legitímácie nemá svoj relevantný základ. Zároveň nie je namieste ani dôvod tvrdený žalobcom, že

súdy sa nevysporiadali s otázkou vydržania sporných parciel žalobcom. Z rozhodnutia odvolacieho súdu totiž vyplýva, že odporca v rámci svojej obrany v konaní pred súdom prvej inštancie neuviedol, ani netvrdil, že vlastníctvo k predmetu sporu nadobudol vydržaním, preto, ak v štádiu odvolacieho konania v písomnom vyjadrení k písomnému vyjadreniu navrhovateľov svoje vlastníctvo k žalovaným nehnuteľnostiam zdôvodňuje aj touto skutočnosťou, na tento jeho argument už odvolací súd neprihliadal, keďže sa jednalo o novú skutočnosť, ktorá nebola uplatnená pred súdom prvého stupňa.“

28. Odvolací súd zdôrazňuje, že ani skutočnosť, že strana sporu (predtým účastník konania) nebola právne zastúpená advokátom a nemá právnické vzdelanie, a preto sa nedokázal právne k tejto veci vyjadriť, nezakladá dôvod obnovy konania. Každý účastník občianskeho súdneho konania bol poučený o svojich procesných právach a povinnostiach, vrátane poučenia podľa § 120 ods. 4 O.s.p. v znení účinnom do 30.06.2016, že všetky dôkazy a skutočnosti musia predložiť alebo označiť najneskôr do vyhlásenia uznesenia, ktorým sa končí dokazovanie, pretože na dôkazy a skutočnosti predložené a označené neskôr súd neprihliada. Skutočnosti a dôkazy uplatnené neskôr sú odvolacím dôvodom len za podmienok uvedených v § 205a O.s.p., čo v danom prípade nebolo splnené. Zároveň z obsahu rozsudku odvolacieho súdu vyplýva, že súd prvej inštancie pri svojom rozhodovaní vychádzal nielen z výsluchu účastníkov, ale aj z listinných dôkazov, ktoré obidve procesné strany pre účely konania predkladali. Vzhľadom na existujúcu spornosť: navrhovatelia žiadali určiť podielové spoluvlastníctvo k pozemku a odporca v rámci svojej obrany sa bránil tým, že vlastníkom predmetu sporu je on, okresný súd správne nariadil na stotožnenie pozemkov znalecké dokazovanie. Jednalo sa o spornú otázku odborného charakteru, ktorú bolo potrebné, aby zodpovedal znalec z odboru geodézie a kartografie. Námietky odporcu spochybňujúce závery znaleckého dokazovania majú subjektívny charakter a sú výsledkom subjektívneho pohľadu odporcu ako vyriešiť vec pozitívne vo vzťahu k jeho osobe. Nepredložil však a ani neoznačil tzv. dôkaz opaku, teda dôkaz, ktorý by bol spôsobilý vyvrátiť, narušiť vecnú správnosť znaleckého posudku, z ktorého súd prvého stupňa v posudzovanej veci vychádzal. Skutočnosť, že žalobca nebol v pôvodnom konaní právne zastúpený advokátom a nemohol tak svoje vlastnícke právo právne perfektne brániť, nič nezmení, pretože žalobca (v pôvodnom konaní žalovaný) nedisponoval žiadnymi dôkazmi preukazujúcimi pravdivosť jeho tvrdení, čo bolo pre meritórne rozhodnutie veci zásadné. Zároveň sa odvolací súd v plnom rozsahu stotožnil aj s argumentáciou súdu prvej inštancie v bode 11. napadnutého rozhodnutia. Odpovede označených štátnych inštitúcií na sťažnosť podanú žalobcom dňa 17.05.2016 obsahujú len konštatovania a odporúčania, ktoré však nijako nespochybňujú správnosť geometrického plánu alebo znaleckého posudku vypracovaných v pôvodnom spore. Komora geodetov a kartografov len konštatovala, že nie je možné určiť, či je geometrický plán vyhotovený správne. Zároveň konajúci súd správne uzavrel, že žalobca mohol tento dôkaz vykonať už v pôvodnom konaní. Rovnako odpoveď Úradu geodézie, kartografie a katastra SR uvádza, že Okresný súd Námestovo rozhodol, že vlastníkom parc. č. 1720/5 je L. P. v podiele 6/36, vlastníkom parc. č. 1720/6 v podiele 85/332 a parc. č. 1720/7 v podiele 1/12 je R. T.. Súd vykonal dokazovanie, okrem iných listinných dôkazov aj na podklade znaleckého posudku súdneho znalca z odboru geodézie a kartografie, ktorý potvrdil správnosť identifikácie v geometrickom pláne č. 24/2011. Krajský súd v Žiline, ako súd odvolací, na základe odvolania žalobcu proti rozsudku Okresného súdu Námestovo svojím rozhodnutím potvrdil rozsudok okresného súdu. V závere svojho listu uvedená inštitúcia len konštatuje, že rozhodnutia súdov sú záväzné pre činnosť orgánov a organizácií na úseku katastra, a preto nebude vykonaná katastrálna inšpekcia.

29. V danej súvislosti krajský súd dodáva, že žalobou na obnovu konania sa nemožno domáhať nápravy prípadných pochybení pri právnom posúdení veci alebo nesprávnosti procesnej povahy. Dôvodom zakladajúcim procesnú prípustnosť obnovy konania nie je ani vecná nesprávnosť rozsudku napadnutého návrhom na obnovu konania a nevzťahuje sa ani na prípad nevykonania dôkazov na zistenie skutočností, ktoré súd nepovažoval za rozhodujúce pre rozhodnutie veci, hoci tieto boli žalobcom v pôvodnom konaní označené. Ak si žalobca nesplnil svoje základné procesné povinnosti v pôvodnom konaní - povinnosť tvrdenia a označenia dôkazov na ich preukázanie, ktoré sú dôvodom jej neúspechu v spore, nemôže za týmto účelom iniciovať obnovu konania.

30. Zároveň je potrebné zdôrazniť, že v prvej fáze obnovy konania rozhoduje súd, či obnovu konania povolí alebo žalobu na obnovu konania zamietne. Podľa aktuálnej právnej úpravy v Civilnom sporovom poriadku je súd oprávnený v taxatívne určených prípadoch, ešte predtým ako bude rozhodovať o povolení obnovy konania, žalobu na obnovu konania bez nariadenia pojednávania odmietnuť (tak ako je tomu i v prejednávanom prípade). V prvej fáze obnovy konania, súd nevykonáva

dokazovanie, pretože žalobu zamietá alebo odmieta pre nedostatok formálnych podmienok. Námietka žalobcu o nevykonaní dokazovania zo strany súdu prvej inštancie ním navrhovanými dôkazmi v tomto konaní (sp.zn. 1C/174/2016) preto neobstojí.

31. Nakoľko v súdnej veci neboli zistené vady týkajúce sa procesných podmienok konania (§ 380 ods. 1, 2 CSP), s prihliadnutím na vyššie uvedené skutočnosti a právnu argumentáciu, odvolací súd uznesenie súdu prvej inštancie v zmysle § 387 ods. 1 CSP ako vecne správne potvrdil.

32. Odvolací súd ako vecne správny potvrdil aj odvolaním výslovne nenapadnutý, ale od rozhodnutia vo veci samej závislý výrok o trovách prvoinštančného konania (výrok II.), ktorý plne zodpovedá procesnému úspechu strán sporu a zákonným ustanoveniam v ňom uvedeným.

33. O náhrade trov odvolacieho konania rozhodol odvolací súd podľa § 262 ods. 1, § 255 ods. 1 v spojení s § 396 ods. 1 CSP. Žalovaní v rade 1/ a 2/ boli v odvolacom konaní plne úspešní, preto im odvolací súd priznal nárok na náhradu trov odvolacieho konania voči žalobcovi v rozsahu 100 %. O výške týchto trov rozhodne súd prvej inštancie samostatným uznesením (§ 262 ods. 2 CSP).

34. Toto rozhodnutie senátu odvolacieho súdu bolo prijaté hlasovaním pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP).

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,
- c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo
- f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 420 CSP).

Dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

- a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,
- b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo
- c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne.

Dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n) (§ 421 ods. 1 a 2 CSP).

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 nie je prípustné, ak

- a) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- b) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- c) je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvo pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a) a b).

Na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie (§ 422 ods. 1 a 2 CSP).

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné (§ 423 CSP).

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy. Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde (§ 427 ods. 1 a 2 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania ustanovených v § 127 ods. 1 CSP (ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka, čo sa ním sleduje a podpísania) uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom.

Povinnosť podľa odseku 1 neplatí, ak je

- a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 CSP).

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže dovolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie dovolania (§ 430 CSP).